

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

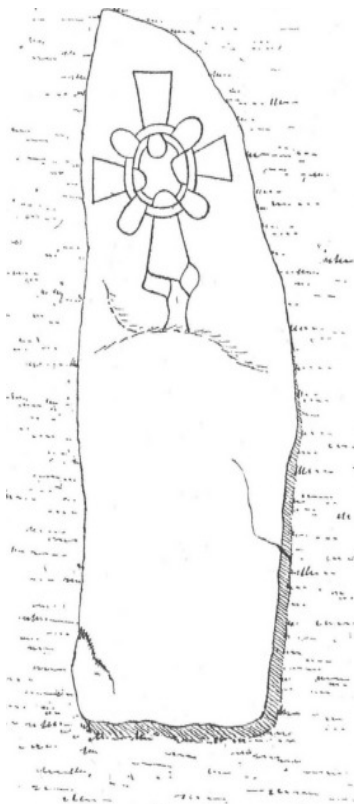
1911
[111410]

Litteratur: W. 212; L. F. Rääf, *Iduna* VIII: 160; Top. arkivet, teckning.

Wide uppger, att en runsten skall finnas vid »Hofby bykudde, nu öfverbyggd af tegel-ladan. Korstecknad; i öfrigt obekant» och anför som källa: »(L. F. Rääf, *Iduna* VIII: 160)». *Iduna* VIII utkom 1820. Rääf yttrar sig där sålunda: »De från och med Helsingeland till och med Östgötha slättland så ofta förekommande Runstenar upphöra wid början af Kinds härad mot norr, och återträffas ej på en sträcka af 9 till 10 mil, förrän omkring Eksjö. Det enda mig bekanta undantag häruti göres af en 5 alnar hög, reslig och enkelt på en marginalslinga ritad sten wid Oppeby i Sunds socken. Denna brist är så mycket mera anmärkningsvärd, som uppreste, äfwen korsristade, stenar inom nyssnämde trakt icke äro sällsynte; af hvilket sednare slag en finnes i Westra Eneby Socken wid Hofby och twänne i den närbelägna Södra Wi Församling af Calmare Län.»

Enligt Rääf har alltså stenen blott varit korstecknad, troligen en sten av samma art som Ög. 48.

Sannolikt är det den därmed sammanhängande runstenen, som omnämnes av A. Ridderstad, *Hist. geogr. och statistiskt lexikon öfver Östergötland*, Norrköping 1875—77, där s. 221 b: Hofby yttras: »I parken finnes en sten med bokstäfverna G. E och C. M. W. inhuggna. Stenen förvarar minnet af en familjefest, som prosten Germund Engdahl och hans fru C. M. Wikblad här firade år 1818. Denna sten var förut försedd med en ormslinga med runor. Öbetänksamt nog och sig till föga heder lät prosten Engdahl uthugga dessa runor och försåg i stället stenen med nämnda inskription.» I *Östergötland I*, Stockholm 1913, s. 92 är Ridderstad mest benägen att anse denna sten vara den av Rääf nämnda korstecknade.

1. Ög. 125—126. Hovby (teckning i top. ark.).